



ΓΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΕ'.

ΤΕΥΧΟΣ 289 -290.

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1926.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 20.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » 40.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 5.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Νεράϊδα, πεζὸν ποίημα ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.

Τί βλέπω, τί ἀκούω. Παλαιὸ σπίτι. — Λεξιὰ. — Μειδιάματα. — Ὀμωνύμα ὑπὸ Ἀμαράντου.

Τιμολέων Ἀμπελάς ὑπὸ Κ.

Βυζαντινὴ τέχνη ἐν Ρουμανίᾳ. Ὑπὸ Μιχ. Λάσκαρη.

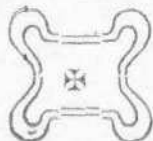
Σημειώσεις. Ὑπὸ Λάφνιδος.

Γράμματα καὶ Τέχναι. (Ἡ Ἑλλην. τέχνη ἐν Παρισίοις. — Τὰ Ἑλλην. γράμματα ἐν Ἰταλίᾳ. — Ἐκθέσεις, συναυλῆαι, Σωματεία).

Ἐπιθαλάμιον. Ποίησις Ἀθηνᾶς Ρουσσάκη Γερμανοῦ.

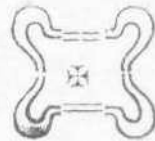
ΕΙΚΟΝΕΣ

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, γλυπτικὸν ἔργον Γεωρ. Συννέφα.



ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 22^Α



ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΦΟΙ

“ΙΝΤΕΛΛ.”

‘Οδός Πανεπιστημίου

Ταινία νεώταται

—2000 θέσεις—80 θεωρεία

‘Ανεσις. —‘Αερισμός. —Θέρμανσις

‘Ορχήστρα Βιεννέζικη

“ΟΛΥΜΠΙΑ,,

‘Οδός ‘Ακαδημίας

Ταινία έκλεκται.

‘Ηθοποιοί διάσημοι

‘Επειδή καθυστέρησεν ή έκδοσις του παρόντος τεύχους, αι αποδείξεις της συνδρομής του τρέχοντος έτους, αντί του ποσού της έτησίως συνδρομής, θα περιλαμβάνουν το αντίτιμον των αποσταλέντων τευχών, αφ’ ουτου οφείλεται ή συνδρομή μέχρι σήμερα. ‘Εθεώρησεν ή διεύθυνσις τον διακανονισμόν αυτών της πληρωμής ως τον δικαιότερον δι’ εαυτήν και δια τους συνδρομητάς, ούτω δε δεν θα δικαιολογείται πλέον ή αποφυγή της πληρωμής, εις ήν οφείλεται ή καθυστέρησις του φύλλου.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Γνωστοποιείται εις τους ενδιαφερομένους ότι ο Δημοτικός φόρος επί των έγχωριων προϊόντων των έξ’ άλλων μερών του Κράτους μεταφερομένων εις τον Δήμον ‘Αθηναίων, ηύξηθη εις το διπλάσιον πλην των ειδών του Ν. Διατάγματός της 26 Δ)βρίου 1924 περί τροποποιήσεως του Δημοτικού δασμολογίου επί του σίτου και των αλεύρων των κλάσεων 19 και 21 α’ Δημοτικού δασμολογίου της 21 Αυγούστου 1920 εφ’ ων εξακολουθεί καταβαλλόμενος ό μέχρι τουδε εισπραττόμενος δημοτικός φόρος.

(‘Εκ του Γραφείου του τμήματος ‘Εμμέσων φόρων του Δήμου ‘Αθηναίων).

ΔΑΤΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Μέχρι δραχμών 100.000

ἀπηλλαγμένον παντός φόρου

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

έν ὄψει ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὄρους

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

‘Ιδρυθεῖσα τῷ 1841

Μετοχικὸν κεφάλαιον δρ. 20.000.000
‘Αποθεματικὸν » 175.000.000
Καταθέσεις : 2.400.000.000

‘Εκδοσις τραπεζικῶν γραμματίων. — Προεξόφλησις. — Δάνεια ἐνυπόθηκα — Δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ γεωργούς. — ‘Αγορὰ καὶ πώλησις συναλλαγματος. — Πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ — Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ εἰς ἀνοικτον λ)σμόν — Καταθέσεις ἐντοκοὶ — Ταμειυτήριον. — Ταμειὸν τίτλων πρὸς φύλαξιν.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΓΑ

Διηγήματα	Φύλλα ‘Ημερολογίου
‘Εντυπώσεις της ζωής	‘Ανάγλυφα
Χρυσάνθεμα	Τί σκέπτομαι
Σάτυραι	Διὰ τὴν Πατρίδα
Φωτοσκιάσεις	Τὸ βιβλίον τοῦ Στρατιώτου.
Σελίδες	Χριστούγεννα

Εὐρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα

της «Πανακδήχης»



ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΙΠΤΥΧΑ.

Η ΝΕΡΑΪΔΑ

I

Ευπνά ή φύσις γελαστή.
Τί φέρνει ή μέρα ποῦ ἀνατέλλει;
Ποῖός ξέροι! Γι’ άλλους χορός, γι’ άλλους λύπεσι.

Κάποιος θά γεννηθῆ

Κάποιος θά πεθάνῃ.

Κάποιος θά ἀγαπήσῃ

Κάποιος θά προδώσῃ

Κάποιος θά τραγουδήσῃ.

Κάποιος θά πεινάσῃ

Μιά Νεραΐδα με ξεπλεκα μαλλιά, με ἄσπρο πέπλο, ξυπνά κοί χάνεται μέσα σ’ ἀνθότους.

Μιά πεταλοῦδα τριγυρίζει γύρω στά μαλλιά της, σάν νά τὴν κυνηγᾷ.

‘Ενα γρύλλος τραγουδεῖ φλύαρα. Τί ζητᾷ; Κι’ αὐτός δεν ξέροι. Καὶ τραγουδεῖ

Βλέπει ή Νεραΐδα τὴν πεταλοῦδα καὶ χαμογελά.

‘Ακούει τὸν γρύλλο καὶ ἀναγαλλιάζει.

Καὶ ή πεταλοῦδα φτερουγίζει χαρωπῆ καὶ ὁ γρύλλος τραγουδεῖ πειὸ πολὺ.

II

‘Αγομαχᾷ στὸ λιπύρι ή φύσις.

Οἱ λίγοι χαίρονται. Οἱ πειὸ πολλοὶ λυποῦνται.

‘Ενα παιδί ποῦ γεννήθηκε, κλαίει.

‘Ενας γέρος ποῦ πεθαίνῃ, στενάζει.

‘Οποῖος ἀγάπησε, δακρύζει

‘Οποῖος προδόθηκε, σκοτώνει.

‘Η Νεραΐδα φεύγει γιὰ τὰ τρεχούμενα νερά Καθρεφτίζεται.

‘Ενα φεῖδι βγαίνει ἀπὸ τὴ χλόη καὶ

κουλουριάζεται στά γυμνά της πόδια.

‘Η Νεραΐδα τρομάζει καὶ φεύγει.

Τὸ φεῖδι ἀνοίγει τὸ στόμα του γιὰ νά χύσῃ δηλητήριο.

III

Πυκνὸ σκοτάδι Σιωπὴ νεκρικὴ.

Ζητοῦν ὅλοι τὸν ἀδελφὸ τοῦ θανάτου—τὸν ‘Υπνο, γιὰ νά ξεκουραστοῦν, νά ξεχάσουν.

‘Η χαρὰ, ὅπως καὶ ή λύπη, κουράζει.

‘Αλλοὶ βαρυστημένοι, ἄλλοὶ λυπημένοι.

‘Η Νεραΐδα ξαπλώνεται ἀπηυδισμένη.

Μιά κουκουβάγια τὴν κυττάζει με τὸ μεγάλο, λαμπερὸ, ἀεικίνητο μάτι της μέσα στὸ σκοτάδι.

‘Η Νεραΐδα κάνει τὸ πέπλο της σάβανο.

Πεθαίνει ή Πεταλοῦδα ή λιγόζωη ἐπάνω στά ροδόφυλλα.

‘Ο Γρύλλος ἔξαφνα σωπαίνει καὶ πνίγεται τὸ τραγοῦδι του στὸ αἷμα, ξεψυχᾷ.

‘Η Κουκουβίγια μισοκλίνει τὰ μάτια, σκούζει πένθιμα, θρηνηλογεῖ στά αἰωνόβια δένδρα τὸν θάνατο της ἀγάπης, τοῦ ονείρου, της χαρᾶς, τῆς ζωῆς—τὸν ἔξαφανισμό της Νεραΐδας καὶ τὸν δικὸ της χομό.

Μό.ο τὸ Φεῖδι ζῆ.

‘Αναδεύεται τὸ φεῖδι καὶ χύνει δηλητήριο.

Ζῆ, γιὰτι ἀνατριχιάζει κανεὶς καὶ νά τὸ πατήσῃ..

1926

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙ ΒΛΕΠΩ - ΤΙ ΑΚΟΥΩ

ΠΑΛΑΙΟ ΣΠΙΤΙ

Ο παππος, με βάζανα πολλά, με κόπους και στρώσεις έθεμελίωσε το σπίτι του. Πέτρα με πέτρα υψώνετο από τα θεμέλια και αυτός με στρώγην το παρακολουθούσε, και όταν έστεγάσθη, με υπερηφάνειαν το εκαμάρωνε. Έκει εγκατεστάθη μόλις υπανδρεύθη, εκεί έζησε με την γυναίκα του αγαπημένα, έκαμε παιδιά, τα όποια εκεί έμεγάλωσαν, εκεί είδε να γεννώνται εγγόνια. Και ένα θράδυ ήσυχα-ήσυχα, στο ίδιο σπίτι έκλεισε τα μάτια.

Έκει όλη η οικογένεια επέρασε την ζωήν. Υπό την στέγην αυτήν ήσθάνθη παλμούς χαράς και έχυσε δάκρυα πόνου. Τα μαύρα μαλλιά έγιναν άσπρα, τα λιγυρά κορμιά έγιναν κυρτωμένες ράχες. Το σπίτι έχει γίνει φωλιό και οι τοίχοι, όλα τα αντικείμενα είχαν την ιστοριαν των, έγιναν πλέον κειμήλια.

* *

Πέρασαν χρόνια. Περισσότερον απόμιος αιώνας. Οι μεγάλοι πέθαναν, οι μικροί μεγάλωσαν. Το σπίτι μετεδιδάχτετο από παιδί σε παιδί, κληρονομικά.

Ένα πρωί το σπίτι άδειασε. Κάτι δένδρα που τα πότιζαν γενεές, ήσθάνθησαν ένα κλονισμόν και έβόγγησαν υπό τα κτυπήματα της αξίνας. Σε λίγο μερικοί άνθρωποι σκαρφάλωσαν σε σκαλωσιές και άρχισαν το παλιό σπίτι να το ξεσκεπάσουν. Ο νέος ιδιοκτήτης το γκρέμιζε διά να κάμη καινούργιο σπίτι, ψηλό. Και έπαυτε η αξίνα και έσωριάζοντο πέτρες και ξύλα. Οι τοίχοι, που είχαν ακούση τόσα μυστικά και ναυουρίσματα, τραγούδια και μοιρολόγια, έπεφταν και άφησαν ένα βογγητό, σαν να ήρχετο από τα έγκατα της γής. Ήτο το βογγητό του παππου. Κάθε κτύπημα που έρριχνε το σπίτι το παλιό, το φτωχό, άλλ' άρχοντικό, ήτο και ένας στεναγμός εκείνου που το έκτιζε πρό έδομήντα χρόνων, που μέσα σ' αυτό έθεμελίωσε γενεές δλόκληρες.

* *

Κλαίνε και οι παλιοί τοίχοι, περισσότερον και από τους ανθρώπου που ζούνε. Κλαίνε και βογγάνε οι πεθαμμενοι για κείνους που για το χρήμα κρημνίζουν τα σπίτια και μαζί με αυτά κρημνίζουν παλαιάς παραδόσεις, μια δλόκληρη

εποχή, ώραία, ήθική, με ιδανικά και με ποιήσιν.

Σε λίγο το παλιό σπίτι δεν υπήρχε. Όταν θα ανεγερθή το νέο, το μεγάλο με τα πολλά πατώματα και τα μεγάλα ένοίκια, λευκόν και ύψηλόν θα φαίνεται σαν ένα κενοτάφιο, για να δείχνη το μέρος που πέθανε ο καυμένος ο γέρω-παππος.

ΔΕΞΙΑ

Μία κυρία και ένας κύριος ήλθαν μοιραίως και τυχαίως αντιμέτωποι. Χωρίς να γνωρίζονται, έλαβον έχθρικήν στάσιν. Η κυρία ήτο—ευτυχώς—κομφή. Το πρόσωπόν της δεν ήξεύρω τι ήτο, διότι έβάδιζα οπισθεν της. Ο κύριος—ευτυχώς—παρήλιξ, Έκαμεν εκείνη άριστερά, έκινήθη και εκείνος άριστερά. Στρέφει άμέσως δεξιά η κυρία, ο κύριος ιδών αυτήν να κινείται άριστερά εκκμεν αποτόμως και αυτός κίνησιν προς την αυτήν διεύθυνσιν δεξιά και συνητήθησαν πάλιν. Είχαν όλην την διάβασιν και εκείνος και εκείνη να υποχωρήσουν, να παραμερίσουν διά να περάσουν, αλλά χωρίς να το θέλουν έκαμναν μπαλανσέ, όπως εις τας καντρίλλιας με βηματισμούς τσάρλεστον. Τρίς επανελήφθη το χοροπήδημα αυτό προς μεγάλην θυμηδιαν όχι μόνον των δύο, αλλά και των εκατέρωθεν αυτών διερχομένων. Ευτυχώς η κυρία—τόρα είδα πλέον το πρόσωπόν της—ήτο χαριτωμένη. Φαντασθήτε όμως να συμβη αυτό το τэт-а-тэт με ένα έχθρόν σας, με ένα δανειστήν σας, με τον Βδελόπουλον, με τον σπιτονοικούργον σας, με την πενθεράν σας.

Αυτό το κακό συναπάντημα όφειλεται εις μίαν άγνοιαν, πως δηλαδή πρέπει να βαδίζωμεν ή μάλλον εις παράβασιν μιās άστονυχίας διαταγής, ή όποια επέτασσει: «Βαδίζετε δεξιά». Τότε ούτε δυσάρεστοι συγκρούσεις θα συνέβαινον με τους βαδίζοντας βιαστικά ούτε ένοχλητικά προσεγγίσεις με άνεπιθύμητα πρόσωπα, ούτε δυσχέρειαι εις την κυκλοφοριαν επί των πεζοδρομίων. Πράγματα άπλούστατα, αλλά και αναγκαϊότατα. Προσέχετε λοιπόν. Βαδίζετε δεξιά διά να μη σας έρχωνται... ζερβά.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Είπε τέχνη πως να δμιλή κανείς και να μη κουράζη, πως να βλέπη και να άρέσχη, πως να μειδιή. Έν ώραϊον μειδιάμα, ειπε ένας μαγνήτης. Έν δείγμα ευγενείας και κλοσύνης. Η ψυχή δεν άντανακλάται εις τα μάτια μόνον αλλά και εις το χαμόγελο. Διότι υπάρχουν μειδιάματα αγάπης και μειδιάματα ύποκρισίας. Άλλ' υπάρχουν και μειδιάματα συνήθειας. Αυτά ειπε άνυπόφορα, διότι ειπε ήλίθια.

Σας έρωτηόν πως εισθε· αίσθάνεσθε την στιγμήν εκείνην κωλικόπονον ή ένθυμεισθε τον ράπτην σας ή έλάδτε διαμαρτύρησιν συναλλαγματικής και όπως όταν λέτε «Όραϊα, ευχαριστώ», μειδιάτε. Μαύρο μειδιάμα και όμως διαστέλλονται οι γελαστικοί μύς του στόματός σας. Σκοντάφτετε και πίπτετε· μειδιάτε από έντροπήν. Άκούτε κάτι, ένψ έχετε αντίθετον γνώμην και... μειδιάτε. Θέλετε να μιλήσετε εις κάποιον άγνωστον και μειδιάτε εκ συνήθειας.

Προχθές συνήντησα καθ' έδδόν γνωστόν πολιτευτήν. Τόν είδα να μειδιή, μα σχεδόν να γελά. — Τι συμβαίνει; του λέγω. Γελās μόνος σου; — Ξέρεις, πρό όλίγου είχα συνηγήσχη ένα γνωστόν μου και κουβεντιάσαμε.

Και άρχίζει να μειδιή.

Όταν μετά μίαν ώραν τυχαίως τον συνήντησα έμειδιόσε. Άν δεν είχε συναντήσχη άλλον πρό ήμισείας ώρας θα έμειδία άσφαλώς από την προηγουμένη συνάντησιν μας.

Κάποτε τον ύβρισε κάποιος. Και αυτός ήσχισε να μειδιή.

— Πολύ άνεξίλικκος εισαι, του ειπε κάποιος.

Και εκείνος άφελέστατα ήσχισε να μειδιή.

Ήτο η κεκτημένη ταχύτης.

ΟΜΩΝΥΜΙΑ

Πρό δύο έτών είχα άνηγνώσει την είδησιν του θανάτου ενός έγκριτου καθηγητου. Είχα λυπηθη πολύ, αλλά και τον έληξιμόνησα έκτοτε, όπως συμβαίνει συχνά εις τον μάταιον αυτόν κόσμον. Τι να πρωτοθυμηθή κανείς. Που άφινούν τα κινήματα, τα ντάνσιγκ, τα αυτοκίνητα, αι έκλογαί, αι καταχρήσεις να θυμηθή κανείς και κανένα μακαρίτην;

Σήμερα εξαφνα το πρωί ένψ έβάδιζα εις την έδδόν Σταδίου, άνεπήδησα έντρομος. Άν ήτο

νόκτα, θα ένόμιζα ότι κάποιος βρυκόλακας ένεφανίσθη. Ο πεθαμμένος πρό δύο έτών καθηγητής δλοζώντανος, ζωηρός, με χαιρετφ. Ποσ να τον χαιρετήσω! Έστάθηκα αποτόμως και τον έβλεπα έν εκστάσει. Είχα διαβάσει καλά τότε την είδησιν. Όνομα, επώνυμον, ειπάγγελμα. Τι άλλο; Μου πέρασεν άστραπιαίως μία ύποψια. Μήπως αυτός που περνοσσε ήτο κανείς άλλος που να του έμοιαζε καταπληκτικά; Άλλά τότε πως μ' έχαιρέτησε; Θυμήθηκα πως κάποτε με είχαν εκλάθει δι' άλλον όστις ήτο ως μου έλεγαν, ο Σωσίας μου, και διά να μη πάθω καμίαν γκάφην και τον έρωτήσω: — Σὺ πέθανες ή ο άλλος; — εστάθηκα και τον έδλεπα απομακρυνόμενον.

Μολις συνήλθα από την κατάπληξιν, άπειράθην να τον ακολουθήσω. Άλλά μετενόησα.

Τι θέλεις, τί γυρεύεις με ζωντανοπεθαμμένους;

Και μένω ακόμη με την άμφιβολίαν.

Πέθανε ή δεν πέθανε ο φίλος μου;

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ



Είς οίωनों άριστος άμύνεσθαι περί πάτρης. Γλυπτικόν έργον Γ. Συνέφα.



ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΜΠΕΛΑΣ



περισσότερα είδη αυτής. Έφηβος έτι έδημοσιογράφησεν εις τόν «Έθνοφύλακα» έκτοτε δέ υπήρξε συνεργάτης τών κυριωτέρων έφημερίδων, περιοδικών και ήμερολογίων.

Είνε μακρότατος έ κατάλογος τών έργων του, ιστορικών, ποιητικών, θεατρικών, νομικών, ιστορικών, εϋθυμογραφικών. Τά πρώτα έργα του είναι δύο ποιητικά συλλογαι (Κογχύλαι Πηλμοί) και διηγήματα (Καύνειος έρωσ—Έλένη της Μιλήτου) ήτις μετεφράσθη υπό του Α. Φραδασίλη Ιταλιστί.

Περισσότερον ήσχολήθη εις τή δρᾶμα, γράψας τόν «Νέρων», (1869) τόν «Ιερών λόχον», τήν «Βεργίνην τήν Ρωμίαν», τόν «Λέοντα Καλλέρην» (1869), τούς «Μάρτυρας του 'Αρκαδίου», τούς «Κρήτας και Βενετούς», τόν «Πρίγκιπα του Μωρέως» (βραβευθέντα) τήν «Τιμόκλειαν», τήν «Δενίαν», τήν «Αρτεμισίαν» βραβευθείσαν τή 1896, τήν «Αίλιαν Εϋδοκίαν», τήν «Τελευταίαν Δούκισσαν τών 'Αθηνών», (έπαινεθέντα έν διαγωνισμοίς) τήν «Σκλήριναν» τήν «Κλεοπάτραν» (άμφότερα βραβευθέντα τή 1904 και 1905) τήν «Ακτήν», τήν «Ρίταν Δράκκα» βραβευθείσαν εις τόν Καλοκαιρίνειον τή 1907. Έκτούτων αρκετά έπαινετημένως εδιδάχθησαν από σκηνής ως οι Κρήτες και οι Βενετοί, ή 'Αρτεμισία, ή Λέων Καλλέρην, ή «Σκλήρινα» ή «Τελευταία Δούκισσα τών 'Αθηνών», ή «Κλεοπάτρα», ή Ρίτα Δράκκα. 'Αλλά και ή κωμωδία τών ειλικυσε.

Έγραψε τās κωμωδίας «'Αδθηριάδα», τούς «'Αναμωρφωτάς» (βραβευθέντας τή 1903) «Τό πεδίον της Τιμής», τήν «Εορτήν του Μίμη», «Φάτις-ο κλόκ», «Πώς μυγιάζονται», τήν «Χορόν της Μιχαλούς». Έκ τών ιστορικών έργων του αξία μνείας είνε ή 'Ιστορία της Σύρου χιλιοσέλιδος έκδοθείσα τή 1875, ή Πολιτική 'Ιστορία της Κλεοπάτρας, αι 'Ηπειρωτικά σελίδες ('Αλή Πασάς—Χάμκω—Βασιλική—Φροσύνη) κατά νεωτέρας έρεύνας, αι 'Ιόνιοι νήσοι πρό της Ένώσεως (τρεις διαλέξεις έν τή «Παρνασσώ») 'Ιστορία του 'Ελληνοβουλγαρικού πολέμου, έκδοθείσα έν Ν. Υόρκη. Έκ δέ τών νομικών ή Γεωργική νομοθεσία έν 'Ελλάδι, ή Νομικός οδηγός τών ναυτιλλομένων, ή Έργασία έν 'Ελλάδι, ή Πνευματική 'Ιδιοκτησία. Έκατόν και πλέον είνε τά άρθρα, διατριβαί κλπ. τά εδωκ' εκεί έσχορπισμένα. 'Ιδού μερικολ τίτλοι: 'Η παραμονή της απογραφής.—Αί 'Ελληνίδες ποιήτριαι έν 'Ανατολή.—'Η Κλεοπάτρα έν τή Καλλιτεχνία.—Οι Έβραιοι και αι περί

αυτών προλήψεις.—Σαπφώ και Λευκάτας.—Οί θυμαλικοί έν τή άγιολογία.—'Ελληνες νομικοί ως ποιηταί.—Τά έν 'Αδη δικαστήρια.—Τά κωδωνοστάσια έν Ζακύνθη.—Αί δύο 'Αταλάνται.—'Ο όμπαλός της γής.—'Ο Μανεικέν Ρις τών Βρυξελλών.—Τύπος λογίου (Σ Δε-Βιάζης).—Θέατρα και διαζύγια.—Χίλιοι συγγραφείς ένός βιβλίου.—Τό μετά μίαν γενεάν έορτολόγιον.—Τό άγρυπνον κώμα.—Παύλος Καρρέρ.—Συμπτώσεις και άλληλομιμήσεις.—Μιά ώρα υπό τήν γήν.—'Η έπιδημία της ποσοστίτιδος.—'Ο 'Αρχιδούξ Σαλδατώρ.—'Υψωσις δικομανίας.—Τό πρώτον λάφυρον—κλπ. Έσχάτως είχε γράψη δέκα διηγήματα ιστορικής τά περισσότερα υποθέσεως, δημοσιευθέντα εις τήν «Είκονογραφημένην 'Ατλαντίδα».

'Η ξηρά αλλά πυκνή αναγραφή τών έργων του είνε ή εύγλωττότερος έπαινος περι του έκλιπόντος λογίου. Αί δάφναι αι όποια κατά τούς άγώνας τών διαγωνισμών και κατά τόν έορτασμόν της πεντηκονταετηρίδος του έν Ζακύνθη τή προσεφέρθησαν, τά παράσημα τά όποια τή απενεμήθησαν, είνε ή δικαία άμοιβή μίας έργασίας εύτυνηδής, ότρηρας, άφιλοκερδούς, πατριωτικής, κοινωνικής. Διότι ή Τιμ. 'Αμπελάς έδρασεν έπιμελώς ως 'Ιδρυτής του «Παρνασσού» του όπολου διετέλεσεν 'Αντιπρόεδρος κατά τά πρώτα έτη της συστάσεώς του, της 'Ιστορικής και 'Εθνολογικής 'Εταιρείας, του «Ομίλου τών Φιλοτέχνων», του όπολου διετέλεσε Πρόεδρος, ως μέλος της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας, της 'Εταιρείας τών θεατρικών συγγραφέων, ής υπήρξεν έκ τών 'Ιδρυτών, του «'Εθνικού Συνδέσμου» κλπ.

..

'Η ζωή του Τιμολέοντος 'Αμπελά υπήρξε μία ανεξάντηλος πηγή ώραιών έμπνεύσεων, άς έξωνάνευε τό πύρ της μεγάλης του καρδίας. Γλυκύς, εύπροσθήγορος, έξωτερικευε τά αισθήματά του κατά τρόπον έλικυστικώτατον. 'Η άφήγησίς του ήτο χαρίεσσα, τό πνευμα του εύστροφον. 'Οσοι τόν άνεστράφησαν, διατηροϋν μίαν ζωηράν άνάμνησιν της εύχαρίστου συντροφιάς του.

'Ο 'Αμπελάς έζησε κατά τήν έποχήν του ρωμαντισμού ήτο έκ τών τελευταίων άντιπροσώπων του. Πιστός εις τās εύγενείς και αισθηματικές παραδόσεις, διετήρησε παρά τήν πάροδον τών έτών άμείλιτον της άγνόητα του αισθήματος, τό αυθόρμητον του πνεύματος. Δέν επηρεάσθη από τά καινά δαιμόνια, από τήν έφήμερον διαφήμησιν, άλλ' ένέμεινε εις τήν ώραιαν του παρελθόντος ατμόσφαιραν. Διά της γραφίδος του άνεβίωσαν χαρακτηριστικά φυσιογνωμιαί του παρελθόντος. Και μέχρις έσχάτων από τό φώς εκείνο του άφθάστου μεγαλείου έφωτίζετο. 'Ητο 'Ελλην και τό αισθήμα και τήν σκέψιν. 'Ητο συγγραφέας αυτόφωτος.

Εις τοιοϋτον περιβάλλον ζών ήγωνίσθη ή πέρ τών 'Ιδεών του. Οιασώτης του καλλιεπούς

λόγου, υπήρξε σφοδρός πολέμιος τών μαλλιαρών. 'Ως έφέτης διεξήγαγε τās άνακρίσεις κατά του σχολείου Δελμούζου, όστις εδίδασκε τόν μαλλιαρισμόν και τήν άθείαν, συνέταξε δέ τό ιστορικόν έκείνο παραπεμπτικόν βούλευμα, τό όποτον άπεκάλυψε όλον τόν βόρβορον, έν τή όποία έσύρετο υπό άντεθνικών διδασκάλων ή νεολαία.

'Αλλά και διά της κωμωδίας του «'Ο χορός της Μιχαλούς» έκαιτηρίασε τούς μαλλιαρούς καθ' όν άλλως τε έπαινετημένως έγραψε. Και έκείνοι άπεπειράθησαν διά της πλαστογραφήσεως νεανικών τινων στίχων να τόν πειράξουν, αλλά αι άνόητοι παρκομωφώσις αύται κατόδειχθησαν άνίσχυροι πρότου κερανοϋ τόν όποιον ή θέμις διά της άτρόμου χειρός του έξετόξευσε κατ' εκείνων, οι όποιοι έπέπρωτο άργότερον να έγειρουν, θρασεις, τό μικρόν άνάστημά των! 'Η έπιθεσις του 'Αμπελά κατά τών δήθεν δημοτικιστών άποτελεί έν έκ τών φωτεινότερων σημείων της δράσεώς του.

Διά τά δράματά του άπεφάνθησαν έπαινετημένως οι κριταί τών διαγωνισμών, άνδρες έκλεκτής μορφώσεως και λεπτής καλαισθησίας. 'Εξήρουν τά πλεονεκτήματα του συγγραφέως με τοιαύτας κολακευτικάς έκφράσεις όστε να μή χρειάζεσθαι να προστεθή τι. 'Η παράστασις άλλως τε αυτών απέδειξεν ότι και του κοινού ή έντύπωσις ήτο έν άρμονία πρός τών έπαινουμένων τήν γνώμην.

Πρό δεκαετίας είχε τό άτύχημα να πάθη από μίαν περιεργον ασθένειαν, ήτις τόν έκράτησεν έγκλειστον έν τή οικία, αυτόν τόν άεικίνητον, έχοντα μόνην άπόλαυσιν, τό συγγράφειν. 'Ως άνταποκριτής της ήμερησίας 'Ανταντίδος» και συνεργάτης του είκονογραφημένου περιοδικού της έγραφε πλείστας άνταποκρίσεις έσχάτως δέ ήσχολείτο εις έν δράμα, περ είχεν υποβάλλη εις διαγωνισμόν. Μέχρι τών ύστατων ήμερών διετήρηι άκμαίως τās διανοητικάς δυνάμεις του, αι όποια αποκλειστικώς έστρέφοντο εις τήν δημιουργικήν έργασίαν, εις ήν είχε άφιερώση όλην του τήν ζωήν.

Τήν κηδείαν του παρηκολούθησαν καλαιοι συαγωνισταί, ή Πρότασις του Πανεπιστημίου και πλείστοι άντιπρόσωποι τών γραμμάτων ως και Σωματείων. Τό Διοικ. Συμβούλιον της 'Εταιρίας τών θεατρικών συγγραφέων προσελθόν κατέθεσε, προσφωνήσαντος του Μ. Λιδωρίκη, στεφανον δάφνης, περί τούς δέκαδ έσταυροί έπαισιώσαν τό φέρετρόν του. 'Εν τή ναή του 'Αγ. Κωνσταντίνου έξεφωνήσεν έπικήδειον ή διευθυντής της «Πινακοθήκης» κ. Δημ. Καλογερόπουλος, τόν όποτον άναδημοσιεύομεν έκ της έφημερίδος «Σκρλιπ» και δι' ου χαρακτηρίζεται ή έν γένει δρᾶσις του έκλιπόντος άειμνήστου άνδρός

«Διπλή δδυνηράδποχρέσις—συνεργασία 30τής εις τό στάδιον τών πνευματικών άγώνων και έντολή του «'Εθνικού Συνδέσμου», τών άρχών του όπολου σθεναρώς υπερεμάχησε—μέ φέρει πρό του φερέτρου σου διά να σοι άπευθίνω τόν

'Εξέχουσα φυσιογνωμία τών νεοελληνικών γραμμάτων, ένθουσιώδης τών Μουσών λάτρης ή Τιμολέον 'Αμπελάς απέθανεν έν 'Αθήναις τήν 26 Αυγούστου. 'Η δρᾶσις του υπήρξε μικρά, συνεχής, άκούραστος, και από φιλολογικής άπόψεως και από κοινωνικής. 'Επί έξηκονταετίαν δλόκληρον ήγωνίσθη εις τόν στίβον τών πνευματικών άγώνων.

Διά τόν εύτως άγωνισθέντα και διακριθέντα άνδρα, έδει πολλά να γραφώσι. 'Αλλά ή σημερινός κόσμος δέν ένδιαφέρεται διά τά γράμματα τόσο, όσον διά τήν υλικήν ευμάριαν. 'Η γραμματολογία όμως ασφαλώς θα μνησθή εύφήμως του όνόματος του συμπαθούς και πολυγράφου συγγραφέως.

'Ο Τιμολέον 'Αμπελάς έγεννήθη έν Πάτραις τή 1850. 'Ο πατήρ του κατήγετο έξ οικογενείας της Κερπινής τών Καλαβρύτων. Τās πρώτας σπουδās διήνυτεν έν Σύρω ένθα εδικοηγόρησε κατόπιν, εξέδωκε δέ συγχρόνως τά πρώτα φιλολογικά και δραματικά έργα. 'Ηκολούθησε τό δικαστικόν στάδιον, διορισθείς τή 1877 πρωτοδίκης—γενόμενος Πρόεδρος πρωτοδικών και 'Εφέτης» και άποχωρήσας της ύπηρεσίας τή 1912.

'Αλλ' ή κλίσις του 'Αμπελά έξεδηλώθη έν νεαρής ηλικίας πρός τήν φιλολογίαν, εις ήν μετά μεγάλου ζήλου άφοσιώθη, και δή εις τά

έναντιον των κομμουνιστικῶν θεωριῶν. Ἐπίσης ἐφέτος θὰ συνεχισθῶν αἱ διαλέξεις τοῦ Συνδέσμου, αἱ ἐποταί θὰ γίνωνται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Παρνασσῶ» καὶ τῆς «Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας», θὰ προβῆ εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν, θὰ καταβληθῆ δὲ προσπάθεια ὅπως κυκλοφορήσων ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον.

Μὲ μίαν πρακτικὴν καινοτομίαν ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς φθινοπωρινῆς περιόδου ἡ Ἐταιρεία τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν. Διωργάνωσεν ἐπιστημονικοὺς περιπάτους ἀνά τὰ πε-

ρίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ὑπάρχουν Βυζαντιναὶ ἀρχιότητες, ἡ πρῶτος δὲ ἦτο ἡ μέχρι τῆς μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ κυνηγοῦ τῶν Φιλοσόφων ἐκδρομὴ. Οἱ περισσότεροι τῶν ἐκδρομῶν οὐδέποτε εἶχον ἐπισκεφθῆ τὴν λόγῃ καὶ ἱστορίας καὶ τέχνης καὶ τοποθεσίας ἐνδιαφέρουσαν μονήν, ἂν καὶ ἐγγὺς τῶν Ἀθηνῶν κειμένην, ὅσοι δὲ τὴν εἶχον ἐπισκεφθῆ δὲν θὰ ἐγνώριζον πόθεν ἡ ὀνομασία.

Ἡ Ἐταιρεία θὰ δώσῃ διαλέξεις αἱ δὲ ἐταίροι τῆς θὰ προβῶν εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν Βυζαντινὴν τέχνην.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΝ



Σήμερα νάχα ζήλεψα τρανοῦ τεχνίτη σμίλη
Γιὰ νὰ χαράξω τὴ βαθειὰ χαρὰ μου ποὺ τὰ χεῖλη
Δὲν φτιάχνουν νὰ ταιριάξουνε μὲ στίχους καὶ νὰ νοιώσω
Πῶς κἀτι τί ξεχωριστὸ γιὰ δῶρο θὰ σὰς δώσω.
Ψηλά τὸν οὐρανὸ θωροῦ—τὸν ζαφειρένιο αἰθέρα
Καὶ λέγω: «ἄχ! νὰ δωμόσωναι δικὸ σας νὰ τὸν κἀνω
Παιδιά μου» ποὺ εἶν' ἀπέραντος νὰ ζῆτε νύχτα ἡμέρα
ὅαν σ' ὄνειρο ἀτέλειωτο—στὰ σύγγενά του ἐπάνω.—
Στρέφω τὸ βλέμμα μου στὴ γῆ, στέκω καὶ τὴ λογιάζω
μήπως παλάτι σκαλιστό, σμαραγδοδουλεμένο
καὶ βροῦ, μὲ ξώθυρες βαρεῖες κάστρο τὸ παραμοιάζω
νὰν τῆς Ἀγάπης σας βωμὸς—ζευγαῖρι ταιριασμένο.
Καὶ λέγω τὸν μυριάριβὸ τὸν θησαυρὸ νὰ κρύψω
κεῖ μέσα, ποῦ εἶστε οἱ εἰς γιὰ μᾶς—νὰ κρύψω τὴ χαρὰ σας
τὴ γνώμη σας τὴ ταιριαστέ—τὴ πλοῦσια ἐμμορφιά σας
μάτι ὄχτροῦ μὴ καὶ σὰς δῆ τὴ νειότη σας ζηλέψη
κακόβουλη πικρὴ ψυχὴ, καὶ τὴ χαρὰ σας κλέψη
Μὰ ἔλα ποῦ εἶμαι ἀνήμπορη, κἀτι γιὰ σὰς νὰ κἀνω
κ' ὅλα τὰ πλούτη τὰ ἔχω ἐδῶ μὲς τὴ καρδιά κρυμμένα
κ' ἐνῶ, τοῦ κόσμου τὰ καλὰ ὄνειρεύομαι νὰ βᾶνω
στὰ πόδια σας, ἀπ' ὅσα τόσο ἐπόθησα δὲ δίνω σας οὔτ' ἓνα
Μόνο, ἔδοδα ἄλικα ἢ ἀγάπη μου καὶ κρῖνα οἱ λογισμοὶ μου
γιὰ τὴ καινούργια σας ζωὴ ἁρμονικὰ θ' ἀνθοῦνε
τὴν εὐτυχία σας ἄγρυπνα, ποῦ θάναυ καὶ δική μου
εὐωδιάζοντας γλυκά, θὰ παρακολουθοῦνε.
Σύρτε παιδιά μου στῆς Χαρᾶς τὴν ἀνθισμένη στράτα
Ἡ ἀγάπη σας θαῦρη δροσιὲς κιἀπόσκια νὰ ριζώσῃ
ἀστειρευτες νᾶστε πηγές, τὰ χέρια σας γεμάτα
Γιὰ χάρι σας, τὸν Ἐρωτα, σκλάβο ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ
Σὰν τρυγονάκια πλουμιστά—τρυφεραγκαλιασμένα
πλέξετε τὴ φωλήτσα σας, σ' ὠρηοπλεγμένα κλώνια
πάστε τῆς μάννας τὴν Εὐχὴ—δῶρο ἀκριβὸ τὸ μένα
καὶ ἀργόγλυκα θὰ νὰ κυλοῦν τὰ ἰδικά σας χρόνια

Ἀθηνᾶ Ρουσσάκη Γερμανοῦ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ Σύγχρονος Ἱστορία τῶν Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τοῦ 1921—1921 συνεχίζεται, ἐκδοθέντος τοῦ Ε' τόμου, ὅστις ἐξιστορεῖ τὰ ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι 1862 πολιτικὰ γεγονότα. Ἡ πολυμάθεια τοῦ συγγραφέως κ. Καρολίδου καὶ ἡ εὐθικρισία του καθιστοῦν πολῦτιμον τὸ ἔργον του συμβολῆν εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν.

Ὁ Ε'. τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν, ὀγκώδης περιλαμβάνει ἱστορικὰς, ἀρχαιολογικὰς, καλλιτεχνικὰς καὶ λαογραφικὰς μελέτας στρεφομένης περὶ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους. Συνειργάσθησαν οἱ κκ. Ἀμαντος, Ἀρβανιτάκης, Δουδουνιώτης, Κουκουλῆς, Παπαδόπουλος, Σωτηρίου, Γιαννόπουλος, Ὁρλάνδος, Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἄλλοι.

Περιστατικὰ ψυχολογήματα.—Ἡθογραφικαὶ εἰκόνες, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμοθέου. Θίγει πλεῖστα ζητήματα θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ, ὑπεραμυνομενος τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ὑγείας τοῦ Ἑλλήνος χριστιανοῦ. Σύγγραμμα ψυχοφελὲς καὶ διδακτικόν.

Γ. Ν. Χατζιδάκι Διάλεξις. Εἶνε ἡ βραβειαν ἐμποιήσασα ἐκτύπωσιν διάλεξις ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς γλωσσολόγου ἐν τῷ «Παρνασσῶ» δι' ἧς ἀπεγύμνωσε τοὺς μαλλιάρους παντὸς ἐπιχειρήματος καὶ ἀπεκάλυψε τὰς οἰκτρὰς αὐτῶν ἐνεργείας ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης.

Τοῦ αὐτοῦ καθηγητοῦ ἐξεδόθη μελέτη περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, καὶ ἴδια περὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν.

ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ζηκάκη ἐδημοσιεύθη τὸ ἐν τῷ διαγωνισμῷ βραβευθέν μυθιστόρημα «Ἀγάπη ὄνειρόπλεχτη», νέου καὶ ἀγνώστου συγγραφέως, κρυπτομένου ὑπὸ τῷ ψευδώνυμον Θαλῆς Νάρης. Ὁ συγγραφεὺς ἐμιμήθη προφανῶς τὸν Κνούτ Χάμσουν.

ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου ἐξεδόθησαν εἰς τόμον τὰ κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τῶν Διηγημάτων βραβευθέντα Ὀκτώ διηγήματα τῶν Ἐ. Γαλανοῦ, Ε. Σιδηροπούλου, Σ. Καρατσάκη καὶ τῶν κ.κ. Β. Φρέρη, Γ. Ἀννίνου καὶ Σ. Μυριβέλη.

Ἡ ἱστορία τῆς πολιτοκρίας τοῦ Μεσολογίου παρ' αὐτόπτου, τοῦ Ἑλβετοῦ φιλέλληνο Μάγερ γραφεῖσα καὶ εἰς τὰ «Ἑλλ. Χρονικά» δημοσιευθεῖσα, ἐξεδόθη ἐν εἴδει ἡμερολογίου

εἰς τόμον ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐκδόσεων τῶν Ὁρελίων βιβλίων, ἐπιμελεῖα Γ. Δροσίνη. Ἐκδότης Γ. Σιδέρης.

Μία ἐνδιαφέρουσα διάλεξις τῆς κ. Εὐφ. Λόντου τὸ γένος Δημητρακοπούλου περὶ τοῦ ἀλησημονήτου Πολυδίου Δημητρακοπούλου ὡς σατυριστοῦ τῶν μαλλιάρων ἐξεδόθη καὶ εἰς τοῦχος. Εἶνε ἐν ξετίναγμα τῆς σπέρας τῶν μαλλιάρων εὐφυστάτων.

Γεωργ. Ἀποστολίδου, Κριτικά.

Τὸ πλεῖστον τοῦ βιβλίου ἀφιερῶται εἰς ὄνειραν ἀλλὰ καὶ μετὰ χάριτος ἐπίκρισιν τοῦ Ὀνείρου τοῦ Γιαννίρη, τοῦ γνωστοῦ ἀρχιμαλλιάρου ἂν καὶ φαλακροῦ Ψυχάρη. Ἀληθινὴ ἀπόλαυσις ἢ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἀποστολίδου.

Πανδέκτης γνωμικῶν καὶ ἀποφθεγμάτων, ὑπὸ Σ. Κανούτα δικηγόρου. Εἰς δύο τόμους δεδεμένους συνεχέντρωσεν ὁ φιλόπονος συλλογεὺς ἀπειρίαν ρητῶν, εἰλημμένων ἐκ τῶν σπουδαιότερων συγγραμμάτων ἔλων τῶν αἰώνων καὶ ἔλων τῶν ἔθνων, τῶν μεγαλειότερων ἀνδρῶν. Εἶνε κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν ταξινομημένα. Εἶνε διδακτικώτατον ἔργον, ἡ σημασία του δὲ εἶνε ἐτι μεγαλειότερα διότι ἀκόπως εὐρίσκει τις ἐπὶ ἐκάστου θέματος τί ἀπεφάνθησαν οἱ διασημότεροι συγγραφεῖς, πολιτικοί, στρατηγοί, λολοτέχναι, ρήτορες, σατυρικοὶ κλπ. διεθνούς φήμης. Εἶνε μία κυψέλη πνευματικῶν ἀποθησαυρισμάτων, ἣν κατήρτισε ὁ συλλογεὺς κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονὴν του.

ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΝΙΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Α'

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ

Εἰς μέγα σχῆμα, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου μὲ ἐγχρωμον ἐξώφυλλον περιέχει τὸν βίον τοῦ μεγάλου Ἑλλήνος ζωγράφου, περιγραφὰς τῶν ἔργων του, κριτικὰς περὶ αὐτοῦ μελέτας, αἰσθητικὴν ἀνάλυσιν, ἀνέκδοτα τῆς ζωῆς του, σελίδας τοῦ ἡμερολογίου του.

Κοσμεῖται ὑπὸ ὄδ εἰκόνων καὶ 4 μεγάλων φωτοτυπιῶν χρωματιστῶν. Συνεστήθη δι' ἐγκυκλίων τῶν Ἰπουργείων Παιδείας καὶ Στρατιωτικῶν. Πωλεῖται ἀντὶ ὅσῃ δραχμῶν. Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Παναθηναίχης» δρ. 30) μόνον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΕΟΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ 1926

Όνομαστικόν Κεφάλαιον δραχ. 200.000.000 πρὸς 7 ο/ο ἐτησίως, ἐξοφλητέον ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν δι' ἐξαμηνιαίων κληρώσεων, διηρημένον εἰς 800.000 ὁμολογίας.

Όνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης ὁμολογίας Δρχ. 250

Ὁ ἐτήσιος τόκος 17,50 καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν πρὸς δραχ. 8,75 τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἀυγούστου ἐκάστου ἐτους. Ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου.

Κληρώσεις λαχνοῦ ἐνεργοῦνται δύο κατ' ἔτος

τὴν 5ην Δεκεμβρίου καὶ τὴν 5ην Ἰουνίου.

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν κληροῦνται 18 ὁμολογίαὶ με κέρδη ἐν ὄλθι δραχ. 800.000.

A'	ἀριθμοὶ 1	ὁμολογία με λαχνὸν		Δρχ. 400.000.—
B'	> 1	> > >		> 100.000.—
Γ'	> 2	> > >	Δρχ. 50.000 ἤτοι	> 100.000.—
Δ'	> 4	> > >	> 25.000 >	> 100.000.—
Ε'	> 10	> > >	> 10.000 >	> 100.000.—
		18		Δραχ. 800.000.—

Αἱ κατὰ τὰς κληρώσεις ταύτας κληρούμεναι ὁμολογίαὶ εἰς τὸ ἄρτιον πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου, κατὰ τὸν χρεωλυτικὸν πίνακα, ἐξοφλοῦνται κατὰ δραχ. 50 ἐπὶ πλέον τοῦ κεφαλαίου, ἤτοι πρὸς δραχ. 300 ἐκάστη.

Σύνολον καταβλητέων κερδῶν Λαχείου Δρχ. 47.730.000.—

> > > ὀυδράχμων ἐπὶ πλέον διαφορῶν > 39.946.000.—

Ἐν ὄλθι δραχ. 87.676.000.—

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ

Τὸ δάνειον τοῦτο ἐκδίδει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰς ἐπίσησιν τῶν χρηματικῶν μέσων τῶν διατεθειμένων ὑπ' αὐτῆς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων πρὸς φυσικὰ πρόσωπα καὶ δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα, ἤτοι δήμους, κοινότητας, λιμένας, ταμεῖα ὁδοποιίας κλπ.

Ἡ ἀξία ἐκάστης ὁμολογίας καταβάλλεται εἰς δόσεις ὡς ἑξῆς :

A'	δόσις ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ἕως 15 Ὀκτωβρίου 1926	Δρχ. 51.—
B'	> > 15—25 Νοεμβρίου	> 100.—
Γ'	> > 15—31 Ἰανουαρίου	> 100.—

Ἐν ὄλθι κεφάλαιον ὁμολ. πλέον χαρτοσήμου Δρχ. 251.—

Εἰς τοὺς καταβάλλοντας τὸ τίμημα ἐλοσχερῶς ἐπιστρέφεται ὁ ἀνάλογος τόκος δραχ. 2,75 ἤτοι καταβάλλουσι μόνον δραχ. 248,25

Ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται

—ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς

Εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι κυριωτέρας Τραπέζας καὶ Ὑποκαταστήματα αὐτῶν.

—ΕΝ ΑἴΓΥΠΤῳ.

Εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, Τραπέζης Ἀνατολῆς καὶ Ἰστικῆς Τραπέζης Limited.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον δι' αἰτήσεων ἢ ἐπιστολῶν πρὸς τὸ ἐν Ἀθῆναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, συναποστελλομένου τοῦ ἀντιτίμου τῆς Α' δόσεως ἐκ δραχ. 51 ἢ τοῦ ἐλοσχερῶς ἀντιτίμου δραχ. 248,25 καθ' ὁμολογίαν.

Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πρὸς ἀπλοποίησιν, δεόν ν' ἀποστέλλωσιν ἐλόκληρον τὸ ἐκ δραχ. 248,25 τίμημα καθ' ὁμολογίαν.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀντιτίμου γίνεται καὶ διὰ τραπεζικῶν ἐπιταγῶν ἐπὶ

Λονδίνου, Νέας Ὑόρκης καὶ Παρισίων

τοῦ ποσοῦ αὐτῶν κανονιζομένου εἰς δραχμὰς εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν ἀγορᾶς συναλλάγματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήψεως.

Ἐὰν ἐγγραφῶσιν ὁμολογίαὶ πλείονες τῶν ἐκδιδομένων 800.000 εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς κατανομῆς, ἐνεργηθησομένης πρὸς τὴν καταβολὴν τῆς Β' δόσεως.

